

■ چه خانه های راحت و زیبایی! این خانه ها را چه کسی

ساخته است؟

بتا؛ همان بنای پرکاری که دوست ماست.

■ چه باغ های سرسبز و چه گل های خوش رنگی! این

درخت ها و گل ها را در این باغ ها، چه کسی کاشته است؟

باغبان؛ همان باغبان پر تلاشی که دوست ماست.

■ چه خیابان های منظمی! چه رفت و آمد مرتبی! این نظم

و ترتیب را در خیابان ها، چه کسی ایجاد کرده است؟

مانور راه سازی و رانندگی؛ همان مأموری که دوست ماست.

■ چه کلاس شاد و بانشاطی! چه دانش آموزان

دوست داشتنی و سخت کوشی!

این گل های شاداب را چه کسی پرورش داده است؟

معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.

■ این دوستان خوب و چیزهای تشنگ را چه کسی آفریده

است؟

دوستان ما

■ چه گندم‌های زرد قشنگی! این‌ها را چه

کسی کاشته است؟

کشاورز؛ همان کشاورز کوشایی که دوست

ماست.

■ چه نان گرم و خوش مزه‌ای! چه کسی

آن را پخته است؟

نانوا؛ همان نانوای سحر خیزی که دوست

ماست.

■ چه کوچه‌ها و خیابان‌های پاکیزه‌ای!

چه کسی آن‌ها را تمیز و پاکیزه کرده

است؟

زفتگر؛ همان زفتگر زحمت‌کش و مهربانی

که دوست ماست.

